

בס"ד ה' ניסן ה'תשע"ז
 הדלקת נרות - 18:40
 צאת השבת - 19:32
 רבנו תם - 20:17
 שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 860
 @ השבת אין אומרים "צדקתך"
 @ כל חודש ניסן אין אומרים "תחנון"
 @ "ברכת הלבנה" - יום שלישי בערב משעה 20:04
 @ "פרשת הנשיאים" - ליום ה'.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

השיעור המרתק בלויין יחל במוצ"ש בשעה 21:30

מפטירין: "עם זו יצרתי"
 (ישעיה מג')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 סיפור מההפטרה

פרשת ויקרא

"שיאור"
שאור מרמז על **יצר הרע** ("מי מעכב? שאור שבעיסה")
"ידבש" מרמז על **תאוות**. את הדברים הללו אי אפשר להקריב לפני ה' יתברך אלא רק בתור "קרבת ראשית" - בהתחלה, כאשר אדם מישראל מבקש להרגיל עצמו בעבודת הבורא, יכול הוא להשתמש גם במקצת פניה עצמית ושאר כוונות, כדרך שאמרו חכמינו: "לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות אפילו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה יבוא לשמה". (כלי יקר)
מצוות ביעור חמץ באה לרמז לנו שכל אדם חייב **לבער החלק הרע מקרבנו**. במיוחד את מידת הכעס. בימים אלו שעסוקים בהכנות לחג צריך להיזהר **ממידת הכעס**, לכן יתאזר בסבלנות, כי זהו דרכו של היצר כדי שיפסיד המצוה.
 ישמח את אשתו ואת ילדיו בבגדים נאים ו**יקנה מתנה יפה לאשתו**. לא ישכח לשמח העניים והיתומים. וידע האדם שכל ההוצאות שמוציא עבור החג הקב"ה מחזיר לו כפול כפי שנרמז במילה מועד **מ = 40 ועד = 80**. דהיינו שיקבל כפול ממה שהוציא. וכבד ימי המועד בבשר ויין בכל יום.
יה"ר שנקיים המצוות בטוב לבב, ונזכה לביאת המשיח ובנין בית מקדשנו במהרה בימינו אמן!
"הג הפסח חל בחודש האביב"
 ישנה התעוררות של כל האבות - כאשר האב העיקרי הוא אברהם אבינו - האב המיוחד של חג הפסח.
אביב - אבי"ב הן אותיות א"ב י"ב.
 א"ב = 3 הם ג' האבות. י"ב = 12 הם י"ב שבטי י"ה.
 אבי"ב = י"ה. וממילא בפסח, באביב - ישנה התכללות של כל ג' האבות.

מלנייני הפרשה:
 < הקב"ה מצווה את משה על הקרבת הקורבנות השונים המובאים כנדבה או כחובה.
 < פירוט סוגי הקורבנות: עולה, מנחה, שלמים, חטאת או אשם.
 "אם עולה קורבנו... יקריב אותה לרצונו לפני ה'..."
 "אם עולה קורבנו", אם אדם רוצה להגביה עצמו משפל המדרגה, להתעלות ולהתרומם, יקריב אותו לרצונו **"יקריב את רצונו לפני ה'"**.
 "אדם כי יקריב מכם קרבן לה'" (א, ב)
 מה שהאדם מקריב מגופו - **שיש לו הכנעה ולב נשבר** - הוא הוא הקרבן האמיתי. אם הקרבן אינו מלווה בתשובה ובהכנעה, אין השם יתברך חפץ בו ("אין חפץ בכסילים"). "אדם כי יקריב מכם" - אם המקריב הוא **ממנו**, מן ה"אני" שלו - אזי הרי זה "קרבן לה'".
 "ואם נפש אחת תחטא" (ד, כז)
 בדרך צחות: אם האיש אינו מעורב עם הבריות, והוא **נפש לעצמו**, כך שאין לו מי שיעורר לבו לדרך ה', "תחטא" **בסוף הוא חוטא**. (דברי אברהם)
 "וכל קרבן מנחתך במילה המלה..."
"במלח" אותיות **מח לב**, "תמלח" אותיות **תמחל**, בא לרמז לנו שכאשר תתרחק למחול זה חייב להיות מחילה גמורה במוח, במחשבותיך וגם בלב, וכאשר תעשה זאת, וכל קרבן מנחתך תתקבל בשמים, **כי נשם שמחלת לאחרים כך מידה כנגד מידה הקב"ה ימחל לך**, והתפילה היא כקרבן מנחה לשם יתברך.
 "והביא את קרבנו" (ד' כ"ג)
 כתב בעל הטורים: נאמר בקרבן נשיא רבוי "את", לומר **שיביא קרבן שָׁמֵן וגדול**, לפי שבכל יום אוכל פטומות שלא יהא שולחנו מלא ושולחן רבו (הקב"ה) ריק. ואפשר לומר עוד לפי מה שכתב הספורנו: "אשר נשיא יחטא" כי זה דבר מצוי שיחטא כמו שכתוב "וישמן ישורון ויבעט" דהיינו שיביא קרבן שָׁמֵן **כדי שיבין ודי לחכימא ברמיזא**, שזה מה שהביאו לחטא ויזהר בעתיד.
 "ויערכו עמים על האש"
 אלו עצים לא נשרפים במערכה ומדוע? כל העצים כשרים למערכה **חוץ מגפן וזית בגלל שיש להם פירות משובחים**.

פינת הניבים והפתגמים
שפתים ישק = רב זה ראוי לחיבוקים ונשיקות, צריך לומר לו "כל הכבוד" על מה שעשה.
 שפתים = רבוי זוגי מן "שפה".
זוגמה: בעלון "**אברהם יגל**" יש חידושי תורה, הלכות, מוסר, חינוך, ונושאים ומדורים מרתקים ומעניינים לזיכוי הרבים, **שפתים ישק**.
מקור: שפתים ישק משיב דברים נכחים [משלי כד כו].
 (ניבונכון)

הסירו מכשל מדד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

חודש ניסן

שלושה שמות לחודש זה :

"ראש חודשים" (החודש הראשון), כי הוא נמנה בה ראשון לכל חודשי השנה. "חודש האביב" מפני שבו פורח ומתחדש הצומח והחי ובו ניתנים חיים, אושר ועושר לעולם.

"ניסן" הוא השם הבבלי שהעלו ישראל עם מבבל, ואף הוא נקרא על שם האביב, כי 'ניסן' משורש 'ניצן', על שם 'הניצנים נראו בארץ' (שיר השירים ב).

והחכמים האחרונים מצאו רמז של נוטריקון בשם אביב, ואמרו **"אביב"**: **אב י"ב**, כלומר הראש לכל יב' החודשים.

עליה לרגל :

שלוש פעמים בשנה חייבים לעלות לרגל לירושלים: בחג הפסח, בחג השבועות ובחג הסוכות. בזמן שבאים לבית המקדש מביאים קרבנות מיוחדים. עולה ושלמים. העלייה לרגל היתה מאורע משמח. אנשי ירושלים קיבלו את העולים בסבר פנים יפות, והעולים **גמלו לתושבי ירושלים על האירוח.**

"בניד בשחילי זחיס" - חינוך

גידול ילדים אינו תעודת ביטוח. אין לגדולי ישראל ואין לקטני ישראל יתרות בעודת ביטוח כי הילדים שלהם יילכו בדרכם. אין אנו יודעים עד תום את הסוד הגדול של גידול הילדים, של עיצובם בדרך בה אנו מאמינים שצריך ללכת או את המקום בו נתפרץ הכרתם האישית ואפילו תחושת המרד שלהם, והרצון להיות ייחודיים; גם אין אנו יודעים עד תום למדוד את ההליכה של ילדים בדרכי אבותיהם. נתאר ילד שהוא הישר וההגון שבין הילדים כולם, והאחרים ששומרים את מצוות שבת וצניעות אינם ישרים - האם נראה זאת ככישלון טוטאלי ?

יש הרבה מאוד שאלות כאשר אנו בוחנים הצלחת חינוך וכישלוננו - הן שאלות של הגדרות, והן שאלות שאין לנו עליהן תשובה הנוגעות לסוד הגדול ולחסד אלוקים של ילדים שהולכים בדרכי האמונה.

החינוך מתחיל קודם כל בהענקת אהבה, בקבלת הילד, בהשתכנעות הפנימית שלו כי לא רק שאלת אמונתו חשובה לנו, אלא שאלת קיומו; הוא ממשיך בכך שמתייחסים אל הילד כשותף בחיי האמונה, ולא כמי שנועד לציות בלבד ולקבל את ההוראות המשפחתיות. **בלבד** אנו רואים חובה להעצים גם את חוויותיו הדתיות.

כל הישועות והברכות
לדניאל וימרגלית פנשי הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין
 זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל
 לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם, שיזכו באושר ובפרנסה טובה. ברכה והצלחה בחיים **לאילוני-חן** בן מרגלית ולנועה בת מרגלית ברכה והצלחה בלימודים

רפואה שלימה
לסיגלית
 בת דינה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושסי"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. שתחזור לאיתנה הראשון.

ברכות ואיחולים אפסיים
לדניאל וימרגלית היידי
 בהגיע שמואל למצוות יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו וברכה והצלחה **לשמואל וביבי דוידי** שיראו נחת מיוצאי חלציהם

ברכה והצלחה
ליקותיאל ויפה נסימי
 שתתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותיכם לטובה ותרונו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

אפי' יוסף ודניאל וימרגלית פנשי הי"ו
מזל טוב ואיחולים לבביים
למרדכי וחנה מוסאי הי"ו
יהודה ורחלי לוי הי"ו
 לנישואי **הראל עם אביבית** יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

רפואה שלימה
לסעיד-חני
 בן רחל הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושסי"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

ברכות ואיחולים אפסיים
ליוסף ורחל דוידי
 בהגיע יהודה-דפאל למצוות. יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו וברכה ליהודה ונעמי **דוידי** שיראו נחת מיוצאי חלציהם

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל"
 משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרח"ג **י"חק יוסף שליטי"א**
 בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **21:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"בית הלחם"**

לע"י החסיד והענו **ענני גפן** (במון) **נולוליא** בן יוסף וחתינו ז"ל וניסן פקידת שנתו שימלץ טוב בעד משפחתו

לע"י הצנועה והענווה **צילה** בת **מלכה** ז"ל השבוע פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

ברכה והצלחה
ללאה בת זילה
 על הסיוע לזיכוי הרבים שתתברך ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. ויתגשמו כל משאלותיה לטובה ותרוה נחת ושלוה ולשנים רבות וטובות והצלחה למשפחתה

ברכה אמתת
 בבית הכנסת **"אוהל אברהם ומשכן שמעון"** ברח' התבור 2 יבנה מתקיימים שיעורים מרתקים: בימי שני ב- 19:30 = קבלה לאור החסידות עם הרב **רפאל בלקר**. בימי רביעי ב- 18:30 = תקוני הנפש עם הרב **אורי צדוק**. וב- 20:00 שיעור לנברים ונשים בהפרדה עם הרב **נחשון אלחוזב**. ימי חמישי חסידות עם הרב **נחמסון**

שבת שלום זמבודק

רפואה שלימה והחלמה מהירה :		לעילוי נשמת :	
שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו נהוראי-חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו באבאי באבאי בן מורוורי הי"ו יצחק נאמן בן שרה הי"ו	אברהם-יגל בן דעות הי"ו ניסים דוידי בן שרה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת רבקה בת שרה מנב"ת חנה דוידי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת נעימה שלומזדה בת מרים מנב"ת דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת	מרדכי לארי ז"ל בן יוסף הי"ו לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתח"ה ניסן אברהם בן נהיית ז"ל שרה מוסאי בת סרוור ז"ל רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי ז"ל יוסף כרמי בן רחל ז"ל אילנה גולברי בת טורן ז"ל אסתר ממון בת פרחת ז"ל	מנשה אגדי בן טובה וראובן ז"ל נחמיה יוס-טוב בן טאוס ושולם ז"ל רבקה ישראל בת ברוד ז"ל אמיל גרינברג בן דינה ז"ל רוזה אייל בת שרה ז"ל אסתר אמיתי בת נרגיס ז"ל רינה עדיקה בת חסינה ז"ל רבקה אביבה בת יקותיאל ז"ל
ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.		מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו	

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות הגעלות והכשרת כלים לפסח (המשך)
ט. אם הגעיל הרבה כלים עד שנערכו המים כעין ציר, אין מגעילין עוד בהם, ויחליף המים.
י. אם מגעיל עיני צבת שמחזיק בה את הכלי, צריך לרפות את הכלי ולחזור ולתפסו, דאם לא כן הרי לא באו מימי ההגעלה במקום שמונה הצבת.
יא. טוב להניח כלים להכשרה בתוך סל רשת, ולא יניח כלים הרבה בפעם אחת לתוך הכלי שהוא מגעיל בו, כדי שלא יגעו זה בזה, דאם כן, במקום נגיעתן אינן נגעלין.

כלי עץ

א. נוהגים לא להכשיר כלי עץ בגלל שיש להם הרבה סדקים. ובכל מקרה אם רוצה להכשירם, יכשירם בהגעלה וינקם יפה.
ב. כלי עץ וכדי שליטשו במקום להגעילו - לא עשה כלום.
ג. מרדה העשוי עץ - אין לו תקנה.

כלי פלסטיק

א. כלי פלסטיק שאין בהם חריצים דינם ככלי מתכות וכפי בליעתם כך הכשרם.

כלי חרס ואבן

א. כל כלי חרס שבישלו בו או הגישו בו חמץ, אסורים בשימוש בפסח ולא יועיל להם שום הכשר, לכן יש להצניעם כנ”ל.

ב. כלי חרסינה או פורצלן אין להם הכשר לכן ישטפם ויצניעם בארון נעול עד לאחר הפסח.

ג. תנורים וכיריים הבנויים מאבנים ולבנים, אפשר ללבנם ולהכשירם לפסח.

תנור אפיה

א. אע”פ שאין משתמשים בתנור בפסח חייבים לנקותו כמו כל הכלים ולכסותו או להדביק עליו נייר דבק כדי שלא יפתח.

ב. מי שנאלץ להשתמש בתנור בפסח אין לו להכשירו על דעת עצמו ועליו להיועץ ברב מומחה לדבר שידריך אותו כיצד להכשיר את התנור, כיון שלכל תנור דינים משלו.

ג. מגשי אפיה ממתכת שמשתמשים בהם בלי מים, צריכים ליבון. והליבון צריך להיות לכתחילה ליבון חזק עד שיהיו ניצוצות ניתזים ממנו.

דיני בדיקת חמץ

א. קודם ליל י”ד בניסן מנקים את כל חדרי הבית, שלא ישאר שם חשש משהו חמץ, וכן יש לנקות את ילקוטי בתי הספר והתיקים של הילדים, ואין צריך לבדוק לאור הנר, בליל ארבעה עשר בניסן.

ב. זמן הבדיקה הוא כעשרים דקות לאחר השקיעה, ואסור לאכול פת או עוגה יותר מ- 56 גר’ החל מחצי שעה קודם זמן הבדיקה, אבל מותר לאכול פת או עוגה פחות מ- 56 גר’, וכן פירות או ירקות, אפילו הרבה, וכן תבשיל אורז וכדומה, ותה או קפה מותר לשתות קודם הבדיקה.

ג. צריך לבדוק בחורים ובסדקים בכל פינות הבית, לרבות המרפסות וחדרי המדרגות, והגינות, ובייחוד במזנון, במקרה, בארונות המטבח, וביתר המקומות שמצניעים שם מאכל ומשקה, וכל חדרי הבית צריכים בדיקה.

ד. מי שיש לו מכונית פרטית, יש לו לבדוק מחמץ באור לי”ד, אפילו אם אינו רוצה להשתמש בה בפסח, ולא יחזור לברך, ודי במה שירך על הבדיקה בביתו, אף שיש מרחק רב ביניהם, וכן בעלי אוטובוס ציבוריים, מטוסים ורכבות, ראוי ונכון לבדוקם אור לי”ד, לאור הנר, אף אם ניקו אותם קודם.

ה. אין לברך ברכת שהחיינו על מצות בדיקת חמץ. ונכון להשתדל להשיג ”פרי חדש” ולהניחו לפניו בשעת הברכה שלפני הבדיקה, ואחר שיבדוק מעט יברך שהחיינו (כדי להסתלק מחשש להפסק) ואחר שיגמור הבדיקה יברך ברכת הנהנין על הפרי ויאכלנו, אבל אין זה אלא ממידת חסידות.

הידעת? סיפור מההפטרה פרשת ויקרא: מפטירין ישעיהו מג’

ספר ויקרא שנקרא גם תורת הכהנים, ספר אשר מתאר את מעמדם של הכהנים שנבחרו להיות מובחרים מעם, כדי לשרת את ה' בבית המקדש או במשכן כשהיו במדבר והם היו החוט המגשר בין ה' לעם ישראל. בספר ויקרא יש את מירב ההלכות, ולפי המצוות שהרמב”ם מונה יש לנו בכל הספר 247 מצוות מתוך תרי”ג המצוות בכל התורה כולה. בתחילת הפרשה מפרטת התורה את קורבנות הנדבה שהיו מקריבים, ואחר כך קורבנות החובה שבכל יום. מטרת הקורבן הוא הווידי על החטא וחרטה על המעשה. ואם יתוודה מהלב אז הקורבן יהיה ”ריח ניחוח לה'” ו”נסלח לו” אז האדם מרגיש שהתקרב לה' ועובד אותו באהבה. בהפטרה: אומר ה' ”עם זו יצאתי לי תהילתי יספרו” בתחילת ההפטרה אומר הנביא ישעיה שהשוני בן עם ישראל לגויים הוא שעם ישראל נבחר ע”י הקב”ה להיות לו לעם סגולה ”והייתם לי סגולה מכל העמים ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש” ולהבדיל הגויים בוחרים את האלילים הגשמיים להיות להם לאלוף. ולאחר שה' אומר שבחר בעם ישראל להיות לו לעם, הנביא מוכיח את העם שלא די רק בהקרבת קורבנות בלא חרטה, ולעבוד את ה' מתוך עול וטרחה כמו עכו”ם, אלא עבדו את ה' בשמחה, ואם אדם חטא בשוגג אז יתחרט וישוב לה'. בשונה בן הפרשה להפטרה. שבפרשה עניינה הוא עבודת ה' הנכונה ואילו בהפטרה לועג הנביא על הדרך שחטאו העם שלא הלכו בדרך הנכונה ונצמדו לעובדי אלילים בעבודתם, וחיקו את מעשיהם. הגמרא אומרת במסכת סנהדרין סג' שבזמנם של הנביאים ישעיה וירמיה הייתה משיכה ויצר הרע לעבודת אלילים כמו משיכה של אדם לבנו מרוב געגועים. ”יצרי פסל כולם תוהו וחמודיהם בל יועילו”. הנביא שב ומדגיש, לא הקרבן מכפר ואין משמעות לקרבן כשלעצמו אלא הקב”ה הוא המכפר: ”אנכי אנכי הוא מוחה פשעך, למעני וחטאתך לא אזכור”, וקרבן ללא תשובה אינו קרבן רצוי. בהלכות מלכים פרק י”א הלכה א' פוסק הרמב”ם: ”המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ליושנה, לממשלה הראשונה ובונה המקדש ומקבץ נדחי ישראל וחוזרין כל המשפטים בימיו כשהיו מקודם. מקריבין קרבנות, ועושין שמיטין ויובלות ככל המצוות האמורות בתורה.” לפי הדברים אלה, הקרבנות לא יתבטלו לעתיד לבוא. מקריבין קרבנות גם בימות המשיח. ”יהי רצון מלפניך ה' אלוהינו ואלוהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך. ושם נעבדך ביראה ובאהבה, כימי עולם וכשנים קדמוניות.” (בברכת השם ג.י.פ.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

"מכל מלמד" השכלתי..."

מדוע המונהג לפזר עישר התיבות לחם?

א. להזכיר לנו 10 המכות, שבהם הוכו המצריים, בגינם כל העולם הכיר בבורא יתברך ובעמו - ישראל, וכן עם ישראל עשה תשובה מ-49 דרגות הטומאה שהיה בהם.
ב. להזכירנו שמטרת הגלות במצרים ומטרת 10 המכות היו לקיים את ההבטחה לאברהם בברית בין הבתרים, והבאת עם ישראל לארץ ישראל שנתקדשה ב-10 קדושות. וכמו שאנחנו מחפשים ומבערים את החמץ, כך הקב"ה יחפש ויבער את כל האויבים בארץ ישראל לקראת קיבוץ הגלויות ובואם לארץ.
ג. החמץ, הוא יצר הרע, הוא מקור לכוחות הטומאה. כל השנה כוחות אלה מנסים בכל כוחם ומאודם להכשיל את האדם. בא הפסח, שזהו הזמן המקורי שהקב"ה שבר את כוחות הטומאה כדי שיציל את עמו, ואז 10 כוחות הקדושה מתעוררים כנגד 10 כוחות הטומאה. על מנת שכוחות הקדושה ישלטו בעולם ולא כוחות הטומאה, אנחנו שמים 10 חתיכות לחם - חמץ = יצר הרע, מבערים אותם בפה ושורפים אותם. ובשעת הביטול מבקשים שהקב"ה יבער ויבטל הרע וישאיר לנו רק את הטוב בעולם.
ד. לעומת הסיבה הראשונה שהזכרנו: להזכיר לנו שאומנם היה עם ישראל נתון ב-49 דרגות טומאה, אך תוך 49 יום מיציאת מצרים גם עלה 49 מדרגות והגיע למדרגה שיכל לקבל 10 הדברות.
ה. יש 10 מצוות בלחם, (זריעה, קצירה...), ויש 10 מילים בברכת "המוציא". אנו באים להצהיר, שאף על פי שאנו מבערים ושורפים הלחם - סמל החמץ, אנו עושים זאת בקדושה וטהרה ללא חלילה שום זלזול, וכנגד המקטרגים שייגדו, ראו איך הם שורפים הלחם, אנו מבקשים מהקב"ה שיתן ברכה בלחם, בפרנסה, בבריאות, ויחולו עלינו 10 הברכות שבירך יצחק את יעקב אבינו ע"ה, בברכת "ויתן לך האלוקים..." - בזכות מצווה זו.

מדוע לא מברכין "שהחיינו" על מצוות "בדיקת חמץ"?
אין מברכין "שהחיינו" על בדיקת חמץ. כיוון שיש לנו הפסד מכך ששורפים החמץ.
יש ממידת החסידות השמים פרי חדש או בגד חדש בשעת בדיקת חמץ ולאחר הבדיקה מברכים "שהחיינו" ואוכלים הפרי חדש או לובשים הבגד החדש. כפי שצוין: אין צורך בזה.

ארבע כוסות

חייב כל אדם לשתות בליל פסח ארבע כוסות :

(ראשונה - על הקידוש, שנייה - על ההגדה, שלישית - על ברכת המזון, רביעית - על גמרו של ההלל). ואם שתי זה אחר זה שלא כסדר, לא יצא.
ובגרמא (פסחים קח, ע"ב): 'תנו רבנן, הכול חייבים בארבע כוסות הללו, אחד אנשים ואחד נשים ואחד תינוקות' (שגם הם נגאלו).
אפילו עני המתפרנס מן הצדקה, ימכור מלבושו או ילווה או ישכר עצמו בשביל יין לארבע כוסות.
למה אמרו מצווה ביין אדום לארבע כוסות?
לפי שהוא זכר לדם המילה ולדם הפסח. שכך נאמר להם לישראל במצרים. וזכר לדם שהיו ישראל במצרים על שתי המזוזות ועל המשקוף.

"מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם" פסוק זה תיאר באופן נפלא רבי יוסף חיים, בעל ה"בן איש חי", על פי משל:

בעיר אחת חי רב גדול בתורה. תלמידים רבים היו מצטופפים בבית מדרשו ומבקשים תורה מפיו, והרב לא מנע מהם ובמשך שעות ארוכות הרביץ בהם תורה ודעת.

יום אחד אמר הרב לתלמידיו כי ברצונו לצאת יחד עימם לטייל בשוק. תמהו התלמידים על כך ואף שטחו בפניו את תמיהתם, אולם הרב נותר איתן בדעתו. כאשר הגיעו אל השוק ראו סבלים שגיבי כח הנושאים משאות כבדים בדרכם לחנויות השוק.

"ראו את הסבלים הללו" אמר הרב. "מוסר גדול יש ללמוד מהם! הם נושאים משא כבד עד שקומתם נכפפת. אין הם משגיחים בחום או בקור, את עבודתם הם מבצעים. כך הם עמלים כל היום כולו בכל יום". "גם אנו" אמר הרב "אל לנו להתחשב במאמץ, בחום או בקור. אל לנו להתרפות מעמל התורה אף לא לרגע אחד ומשום סיבה שהיא!"

לאחר מכן המשיכו הרב ותלמידיו והגיעו אל בית מסחר. הסוחר היה שקוע ראשו ורובו בספרי חשבונותיו. על השולחן שלפניו היתה מונחת צלחת אוכל, אולם הוא לא נגע בה כלל אלא היה טרוד בחישובים ובמספרים.

"אבא" פנה בנו של הסוחר, "האוכל כבר קר... מדוע אינך אוכל?" "מזה שלוש שעות" ענה הסוחר "אני מתייגע למצוא היכן יש טעות בחשבונות החנות כי חסרים לי סך של שני זהובים..."

"רואים אתם" אמר הרב לתלמידיו. "סוחר זה נעשה עבד לממונו. הוא נותר בלא אכילה ובלא שתיה והוא מכופף את ראשו שלוש שעות כדי למצוא טעות של שני זהובים". "אף אנו" אמר הרב "כאשר אנו מתייגעים בהבנת הסוגיה עלינו לשקוע בכך בכל מאודנו עד שלא נבחין בכלל באוכל או במשקה, ובלבד שיבוא הדבר על הסברו הראוי והנכון! זהו עמל התורה."

המשיכו הרב ותלמידיו והבחינו בקבוצת ילדים המשתובבים במשחקם. היו בהם שקפצו בשלולית מים והיו שהתפלשו בעפר והיו שצחקו ורצו ללא כל סיבה נראית לעין.

"ראו את הילדים הללו" אמר הרב, "עושים הם מה שליבם חפץ ואין הם מתביישים כלל מפני המלעיגים עליהם."

"אף אנו" אמר הרב, "כאשר אנו עוסקים בתורה ובמצוות כחפצנו, אל לנו להתבייש מפני המלעיגים עלינו". זהו גם הנמשל אמר ה"בן איש חי":

נאמר בפסוק "מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן", רמז לשלושה קבוצות הללו:

"מן הבהמה" = הסבלים הנושאים משאות כבדים כבהמת משא.

"מן הבקר" = הסוחר המבקר ובודק תמיד את ספרי חשבונותיו.

"ומן הצאן" = הם הילדים הצעירים העושים מה שליבם חפץ.

מכל אלה "תקריבו את קרבנכם" תלמדו מוסר ותתקרבו לעבודת ה'.